Entrada

Pregar des de nosaltres

Per pregaria.cat el dg., 15/07/2007 - 09:00

Possiblement molts cops ens sorprenem pregant al voltant del nostre ego. Et desfogues en Déu. li supliques, hi confies, fas el silenci del cor en la seva presència... i moltes altres formes de comunicació en les que el centre soc jo.

Quasi res a dir-hi. És ben legítim. Trobaríem mil textos de la Santa Escriptura que ens conviden a pregar així.

Però hi ha un detall en el Parenostre que pot ser indicatiu de donar un pas endavant en el camí de la pregària, i és precisament aquest “nostre”, que va sortit dels llavis de Jesús sabent molt bé que som molts, molts més que la meva petita vida.

Quan la pregària va passant de forma natural del jo al nosaltres és un signe positiu de que va endavant, de que va entrant en el misteri de Déu, que és també u en el seu nosaltres.

Passa una cosa ben curiosa. Si vius en un “nosaltres”, pregaràs des de nosaltres. No serà només en el moment de pregar que formularàs la dimensió comunitària, com a cops sembla que pot passar a la pregària dels fidels de les eucaristies. “ Us ho demanem, Senyor”, i als pocs segons ja ni recordem que era el que havíem demanat. Potser hem pregat pels pobres, pels immigrants... però on son els pobres i els immigrants a la nostra vida concreta ?. La pregària aleshores és una fórmula o una rutina.

En canvi a mesura que et vas implicant, que et vas comprometent, que vas desplaçant el centre des de el jo vers als altres, i que ells van esdevenint “nosaltres”..... la pregària va esdevenint comunitària. Al cap i a la fi, si pregar és parlar amb Aquell que ens estima, parlarem molt del propi jo o del nosaltres segons tinguem el cor més o menys ple de la gent.

Mateu 5, 7- 14.

»Quan pregueu, no parleu per parlar, com fan els pagans: es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar. 8 No sigueu, doncs, com ells, que bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu.

9 »Vosaltres, pregueu així:

Pare nostre del cel,

santifica el teu nom,

10 vingui el teu Regne,

que es faci la teva voluntat

aquí a la terra com es fa en el cel.

11 Dóna'ns avui

el nostre pa de cada dia;

12 perdona les nostres ofenses,

així com nosaltres

perdonem els qui ens ofenen;

13 no permetis

que caiguem en la temptació,

i allibera'ns del mal.

14 »Perquè, si perdoneu als altres les seves faltes, el vostre Pare celestial també us perdonarà a vosaltres; 15 però si no els les perdoneu, el vostre Pare no us perdonarà les vostres